

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ผลกระทบของการแยกองค์กรแรงงานรัฐวิสาหกิจออกจากพระราชบัลลภูติแรงงาน
ชื่อผู้เขียน : นายวุฒิชัย ธนาวุฒิ
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : นิติศาสตร์
ปีการศึกษา : 2541

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. ศาสตราจารย์ ดร. ธีระ ศรีธรรมรักษ์ ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์เกغمสันต์ วิตาวรรณ
3. อาจารย์สุชาติ สุคนธ์กานต์

ประเทศไทยไดตราพระราชบัลลภูติแรงงาน พ.ศ. 2499 ซึ่งเป็นกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ฉบับแรกออกมาใช้บังคับ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่องหนระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในสถานประกอบการ หลังจากนี้ได้มีการปรับปรุงกฎหมายแรงงานสัมพันธ์เรื่อยมาจนมีการตราเป็นพระราชบัลลภูติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 ซึ่งบังคับใช้แรงงานในภาครัฐวิสาหกิจกับแรงงานในภาคเอกชนอยู่ภายใต้พระราชบัลลภูติ ดังกล่าว ต่อมาได้มีการแยกองค์กรแรงงานรัฐวิสาหกิจออกจากพระราชบัลลภูติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 โดยมีการตราเป็นพระราชบัลลภูติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 ซึ่งมาใช้บังคับกับพนักงานรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะ

จากการที่พระราชบัลลภูติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 มีผลใช้บังคับ ทำให้ส่งผลกระทบต่องค์กรแรงงานในภาครัฐวิสาหกิจ กล่าวคือพนักงานรัฐวิสาหกิจถูกยัดรอนสิทธิอำนาจในการขึ้นข้อเรียกร้อง การเจรจาต่อรองกระทำได้เพียงแค่การยื่นข้อเสนอและการปรึกษาหารือร่วมกันเท่านั้นและไม่สามารถจัดตั้งและดำเนินการ

สหภาพแรงงานได้ เพราะพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 บัญญัติให้มีการจัดตั้งในรูปแบบของสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ และรูปแบบการจัดตั้งของสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ ก็มีความยุ่งยากมากกว่าการจัดตั้งเป็นสหภาพแรงงานตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 รวมทั้งทำให้สมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจถูกจำกัดให้อยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่สามารถรวมตัวกับองค์กรแรงงานในภาคเอกชนเพื่อทำการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อรอง และไม่สามารถร่วมเป็นสมาชิกกับองค์กรแรงงานทั้งในและนอกประเทศได้

จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 เป็นกฎหมายที่ริบถอนสิทธิของพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเดิมเคยมีอยู่ในพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 และเป็นกฎหมายที่ขัดต่ออนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 87 ฉบับที่ 98 ฉบับที่ 151 และฉบับที่ 154 ดังนั้นจึงสมควรมีการปรับปรุงทำให้เหมาะสมคือ การคืนสิทธิให้กับพนักงานรัฐวิสาหกิจโดยทำการยกเลิกพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 ให้กลับไปอยู่ภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 หรือให้สิทธิแก่องค์กรแรงงานรัฐวิสาหกิจในการจัดตั้งเป็นสหภาพแรงงาน ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 เพื่อที่จะไม่ขัดต่อสิทธิขึ้นพื้นฐานของอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือให้มีการตรากฎหมายฉบับใหม่ ขึ้นมาบังคับแทนพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 โดยกฎหมายฉบับใหม่นี้ให้มีเนื้อหาสาระสำคัญที่สองคือ ลักษณะของระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ค